

SCENARIUSZ KIESZONKOWE PRZEZ ZABAWĘ

Wstęp teoretyczny

Zgodnie z zapisami podstawy programowej uczniowie pierwszego etapu edukacyjnego powinni:

- wykonywać obliczenia pieniężne,
- zamieniać złote na grosze i odwrotnie,
- rozróżniać nominały na monetach i banknotach,

Wszystkie powyższe zagadnienia oraz problem stałości pieniądza i aspekty psychologiczno-edukacyjne związane z obecnością pieniądza w życiu człowieka, zostały uwzględnione w scenariuszu planowanym do realizacji w ciągu **3 godzin** dydaktycznych. Punktem wyjścia jest zapoznanie dzieci z podstawami małej ekonomii, poznaniem nominałów używanych w kraju, obliczenia pieniężne, wartość pieniądza, jego gradacji i problem gospodarowania przez dzieci kieszonkowym.

CZEGO UCZY KIESZONKOWE?

Zasoby pieniądza określa się w różny sposób jako: budżet, zasób finansowy, oszczędności, jednak z perspektywy dziecka zasób pieniędzy to po prostu kieszonkowe. Dzieci uczą się dysponować kieszonkowym metodą prób i błędów. Wydając za dużo, zbyt zachłannie doświadczają siły nabywczej i jej ograniczeń. Dysponując gotówką, popełniają błędy, ale uczą się jak mądrze ją gromadzić i planować jej wydawanie. Nauczyciel w szkole ma również wiele okazji, by poruszyć z dziećmi problem kieszonkowego i mądrego zarządzania pieniędzmi. Opracowany scenariusz ma na celu pomóc zrealizować powyższe cele.

TEMAT: POZNAJEMY PIENIĄDZE, UCZYMY SIĘ MĄDRZE JE WYDAWAĆ I OSZCZĘDZAĆ.

LICZBA DZIECI:

do 30 osób

CZAS TRWANIA:

110 minut

Cele z podstawy programowej:

- dzieci odczytują wartość i klasyfikują monety i banknoty według nominału;
- dzieci potrafią tworzyć wartości pieniężne (złotówkowe) przy użyciu monet i banknotów;
- dzieci potrafią w zabawie zaplanować zakupy, rozporządzać pieniędzmi i podsumować pozostałą po zakupach wartość;
- dzieci zwracają uwagę na różnice cenowe tych samych produktów i potrafią wybrać korzystniejszą ofertę;
- dzieci wyjaśniają sposoby oszczędzania kieszonkowego;
- dzieci mają świadomość, że ludzie otrzymują różne wynagrodzenie za swoją pracę i nie powinno być ono kryterium oceny drugiego człowieka.

Metody:

dyskusja

Ćwiczenia i metoda zadań stawianych dziecku;

zabawy dydaktyczne

burza mózgów